

FORUM SURIYELİ SİĞİNMACILAR KARDEŞİMİZDİR

Adres: Meşrutiyet Caddesi,
Avrupa Pasajı, No: 8 Kat: 2,
Galatasaray Beyoğlu / İstanbul

SURİYE HALKININ YANINDAYIZ PLATFORMU
12 Ekim Cuma 18.00 Beyoğlu Aynaligeçit

BASIN AÇIKLAMASI BALYOZ DARBE GİRİŞİMİ AKLANAMAZ

DARBELERE KARŞI 70 MİLYON ADIM KOALİSYONU
13 Ekim Cumartesi 13.30 Galatasaray Meydanı

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 447 ■ 10 Ekim 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

SAVAŞA DA ESAD'A DA HAYIR!

Akçakale'ye düşen Esad'ın bombaları ile savaş rüzgarları esmeye başladı. AKP ve MHP tam da Esad'ın istediğini yaparak savaş tezkeresi çıkardı.

Türk ordusu günlerdir Suriye tarafından gelen toplara top atışıyla karşılık veriyor.

Suriye ile askeri gerilim artarken TC savaş uçakları Irak hava sahasını ihlal edip Kürt bölgesini bombalıyor.

Kendi halkını Uludere'de bombalayan bu devlet, Suriye halkının dostu olamaz.

Diktatör Esad da Suriye halkını bombalıyor. 30 binden fazla insan Suriye ordusu tarafından katledil-

di. Ancak katliamlar ayaklanan halkı mücadeleden vazgeçirmiyor.

Biz Suriye ile savaşın, Irak ve Suriye Kürdistan'ında da savaş ve işgalin karşındayız.

Suriye devriminin yanındayız. Esad ve Baas diktası bir an önce devrilmelidir. TC'nin bombalarıyla Suriye'ye özgürlük gelmez.

Savaş karşıtları, barış isteyenler "kendi" devletlerine karşı çıkarken Suriye Devrimi'ni savunmalıdır. Ortadoğu'ya barış Arap devrimlerinin zaferiyle gelecek!

Türkiye elini Kıbrıs'tan, Afganistan'dan, Suriye'den çekmelidir. Kürtlerin hakları tanınmalı, 30 yıllık savaş artık bitmelidir.

Barış isteyen, savaş tezkeresi çıkartmaz!

"Bizler, savaş karşıtları olarak, Suriye halkının kaderini, Suriye halkının belirlemesini istiyoruz. Suriye'ye ne Türkiye'nin, ABD'nin, NATO'nun, ne de İran'ın, Rusya'nın ve Katar'ın müdahale etme hakkı yoktur.

Suriye'ye her türlü askeri müdahale, Suriye'yle savaş, savaş tezkeresi, güç gösterisi, militarizmin şiddetinin artması, bölgede önüne geçilemez bir kan döküklüğünün oluşması anlamına gelecektir.

Bu yüzden, hükümetin tezkereyi derhal geri çekmesini istiyoruz. Sadece Suriye'ye yönelik değil, Irak'ın Kuzeyi'ne yönelik sınır ötesi operasyon tezkerelelerinin yenilenmesine de kesinlikle karşıyız. Kürt sorununda gelinen aşama ve yaz aylarında yaşamını kaybeden gençlerin sayısı, sınır ötesi operasyonların çözüm değil ölüm anlamına geldiğini gösterdi.

Bizler, tüm savaş karşıtları Suriye halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

Bizler, tüm savaş karşıtları, Kürt halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

Suriye halkına da Kürt halkına da en önemli, en yaşamsal, en etkili destek, Türkiye'nin savaşçı maceralarına ve militarist eğilimlerine son vermek, barışın da sesini yükseltecek olan demokratikleşme mücadelesini yükseltmektir.

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu tüm savaş karşıtlarını bu mücadelenin sesi, sözü olmaya çağırıyor."

Şarkı dinlemek değil, söylemek istiyoruz

Kürt sorunu nasıl çözülecek? Bu soruya iki farklı yanıt veriliyor, bu yanıtların ikisi de yanlış. Bazıları, "AKP ile barış olmaz!", bazıları ise, "AKP ha çözdü ha çözecek bu sorunu" diyor.

Herhangi bir burjuva partisi, Kürt sorununda çözüm yönünde ne kadar adım atabilir, AKP de o kadar atabilir. Eğer, Kürt halkının temel hakları kapitalist sistem içinde sağlanamaz deniyorsa, bu da AKP'den bağımsız bir konu, ister ordu egemenliği, ister CHP-MHP koalisyonu olsun, kapitalizm altında yaşamaktan kurtulmuş sayılmaz!

Sorun, Kürt halkının ulusal kimliğinin tanınması, barış sürecinin gelişmesi, devletin Kürt halkıyla savaşmaya son vermesi sorunuydu, bu, pekâlâ kapitalizm devrilmeden elde edilebilecek bir kazanımdır ve herhangi bir hükümet döneminde bu adım atılabilir.

Kürt halkının bir Türkiye devrimini 100 sene daha beklemeye tahammülü yok.

AKP uzun bir süredir Kürt sorununda oyalama taktiği izliyor.

Bu noktada, AKP'nin son kongresinde dağıtılan broşürde Kürt sorununda yeni bir açılımın peşinde olduğu fikrini savunular öne çıkıyor.

Bu çevre, Kürtlerin, AKP'ye bir saniye bile olsa güvenmesi için hiçbir neden öne sürmüyorlar. Daha öncekinden ne farkı var bu yol haritasının? Oslo'da ve İmralı'da yapılan görüşmeler neden askıya alındı? KCK tutuklamaları neden devam ediyor? Hatip Dicle'nin gasp edilen milletvekiliği konusunda AKP ne yaptı? Roboski katliamının üzerini kim örtüyor?

Bu sefer, laf değil, şiir değil, broşür değil, icraat gerekiyor! Herkes tarafından hissedilen ve yaşanan somut adımlar lazım. Vaatlerin broşürde yazılı kalmaya devam edip etmeyeceğinin garantisini, tümüyle pratik bir sorundur. Kim evine misafirliğe çağırıldığını, derdest edip polise teslim eder? Hükümetin talebiyle Habur'dan giren PKK üyeleri nerede şimdi?

AKP barış masasına oturursa, savaş politikalarını sonsuza kadar sürdürmeyeceğini anlattığı için oturacak! Bu yüzden, savaş politikalarını sonsuza kadar sürdürmeyeceğini anlatan, barışı, Kürt halkının temel haklarının tanınmasını savunan, güzel metinler değil, basit ama gerçek uygulamaların hemen hayata geçmesi için basınç uygulayan bir barış hareketi gerekiyor.

Dışarıdan askeri müdahaleye ve işgale karşıyız

Biz tüm dış güçlerin Suriye'den elini çekmesi gerektiğini savunuyoruz. Suriye halkının gücü Esad'ı devirmeye yeter. Dışarıdan askeri müdahaleye karşıyız çünkü bu müdahale kim tarafından yapılırsa yapılsın Suriye Devrimi'ne ve Batı Kürdistan halkına karşı olacaktır. Peki, bu "dış güçler" kimler?

ABD: Esad'a karşı Suriyeli muhaliflerin yanında olduğunu söylüyor. Bunun için diplomatik baskı ve yaptırımlar yolunu seçiyor. ABD, muhalefete silah desteğini resmi ağızdan reddetse de iletişim ekipmanları gibi "öldürücü olmayan" yardımları yaptığını belirtiyor. Obama, ancak kimyasal silah kullandığı takdirde müdahaleyi ele alabileceklerini açıklamıştı. Rakibi Romney ise muhalefetin silahlandırılmasını savunuyor. Irak ve Afganistan'da yenilen ABD emperyalizmi kendri halkının tepkisiyle karşı karşıya.

NATO: Birkaç ay önce gündeminde Suriye'ye bir müdahale planı olmadığını açıklayan NATO, Türkiye-Suriye askeri gerilimine savaşla değil diplomatik bir yöntem olan kınama ile yanıt verdi. Batı emperyalizminin savaş örgütü, Doğu emperyalizminin iki gücü olan Rusya ve Çin'le kapışma değil uzlaşma yolları arıyor.

Çin: Dünyanın 2. büyük ekonomisi olan emperyalist Çin, BM Güvenlik Konseyi'nde Rusya ile ortak tutuma sahip olduğunu açıklamış ve Suriye'ye karşı hazırlanan karar taslağını da veto etmişti. Çin Suriye'deki mevcut rejimin devam etmesini savunuyor. Esad rejimine açık destek verirken, Suriyeli muhalifleri sürekli kıyor.

RUSYA: SSCB ayaktaiken BAAS'ın Suriye'si Doğu Bloku'nun bir parçasıydı. Doğu Avrupa devrimlerinden sonra da bu ortaklık değişmedi. Suriye ordusu nu eğiten, silahlandıran, füze savunma sistemini kuran başlıca devlet diktatör Putin tarafından yönetilen emperyalist Rusya, BM Güvenlik Konseyi'nde Suriye yanlısı vetolarıyla rejime destek veren Rusya'nın Akdeniz'deki tek askeri üssü Suriye'de bulunuyor. Esad'ın arkasında duran Putin Rusyası, çoktan yenilen diktatörün ayakta kalmasını sağlıyor.

KATAR: Suriyeli muhaliflere silah yardımı yapan Katar, BM nezdinde dış müdahale için birçok girişimde bulunurken Arap ülkelerinin Esad'ı devirmek için askeri müdahalesini savunuyor. Katar'ı etkili kılan, küçük yüzölçümüne rağmen petrol sayesinde sahip olduğu ekonomik gücü, küresel sermaye ile tam entegrasyonu ile topraklarındaki ABD'ye ait üs ve birlikler.

SUUDİ ARABİSTAN: Tunus ve Mısır devrimlerinin ardından ilk kez muhalefetle karşılaşan Suud krallığı Bahreyn'deki ayaklanmayı bastırmak için ülkeyi işgal etti. Suudlar kendi ülkesindeki Şii ayaklanmasını da zorbalıkla bastırmaya çalışıyorlar. Suriye konusunda Katar'la ittifak halinde davranan S. Arabistan'daki baskıcı rejim askeri müdahaleden yana. Suud krallığı kendi hanedanlığını korumak, Arap Baharı'nı bastırmak ve Ortadoğu'da belirleyici olmak istiyor.

TÜRKİYE: Ayaklanma başladığında Esad rejiminin dostu olan Türkiye, bir yıldır Suriye'deki muhalifleri destekliyor. Yemen tipi bir geçiş savunan Esad'ın gitmesinden ve yerine Batı ve Doğu emperyalizminin üzerinde uzlaştığı bir ismin başa geçirilerek muhalefetin tepeden birleştirilmesinden yana. Suriye muhaliflerini silahlan-

dırıp sınırda lojistik destek veriyor. Özellikle Müslüman Kardeşler'i destekliyor. Akçakale'de çocukların ve kadınların Suriye topu tarafından katledilmesinin ardından o taraftan gelen her mermi ve topa, top atışıyla karşılık veriyor. Suriye'de Esad sonrası kurulacak düzende söz sahibi olmak istiyor ve Batı Kürdistan'ı yok

edilmesi gereken bir tehdit olarak görüyor. Suriye ile gündüğü askeri gerilim günden güne artarken kendi sınırları içinde Kürtlerle savaşıyor. Alt-emperyalist Türkiye askeri birlikleriyle Afganistan'da işgal kuvvetlerinde yer alırken, 1974'ten bu yana Kıbrıs'ın Kuzey'i işgal altında tutuyor.

Esad'ı Suriye halkı devirecek

Özgür Suriye'ye ve Özgür Batı Kürdistan'a müdahale eden devletler Arap Baharı'ndan önce Ortadoğu'da süren sömürün ve savaşların başlıca sorumlusu olan zorbalardır. Her birinin müdahalesi yok-

sulların başlattığı Arap devrimlerini boğmak içindir. Bu yüzden tüm dış devletlerin Suriye'ye askeri müdahalesine karşıyız. Onlar ellerini çekerse Esad diktatörlüğünün sonu Suriye halkı tarafından getirilecektir.

AKP devrimden yana mı?

TC Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Suriye'de geçiş hükümeti kurulup başına da Faruk Şara'nın geçirilmesini en iyi şey olacağını söyledi. Şara kim? Sünni politikacı 40 yıldır Baas rejiminden

yöneticilerinden biri. Uzun yıllar boyunca diktatör Hafız Esad'ın "sağ kolu" oldu. Baas "demir yumruk" döneminin temel direklerinden biri olarak anılıyor. Şara gibi bir Baasçıyı iktidara taşımak isteyen AKP hükümeti Suriye'de devrimden değil mevcut rejimin onarılmasını yana.

Akçakale saldırısının ardından tezkereye karşı İstanbul ve İzmir'de sokağa çıkan DSİP, hem savaşa hem de Suriye'deki rejime karşı çıkmanın mümkün olduğunu gösterdi.

Suriye devrimini kazanacak

AKP-MHP'nin savaş tezkere-sine karşı çıkan DSİP şunları söylüyor: "Suriye halkının özgürlük mücadelesini ve devrimi destekleyenler, savaşan bir AKP hükümetini, emperyal bir güç olan T.C. Devleti'ni, NATO'yu desteklememelidir. "İki berbat rejim karşı karşıya geldiğinde kendimizinkine karşı konum almalıyız, tıpkı Suriye'de Esad'a karşı mücadele edenlerin yaptığı gibi. Savaşa hayır" diyenler, katil

Esad'ın ortağı olan ve ellerini ovuşturarak savaşı bekleyen, Suriye halkının özgürlük mücadelesini reddeden, Türkiye'deki Suriyelileri düşman ilan eden ve göçmen kamplarının kapatılmasını isteyen ırkçı zihniyeti desteklememelidir. CHP başta olmak üzere, Suriye'deki halk hareketini 'senaryo' olarak görenler ve yaklaşık yüz bin sığınmacıyı terörist ilan edenler, ırkçılık yaparak mezhep çatış-

masını ve halkların düşmanlığını kışkırtıyor.

Savaş karşıtları, Türkiye ve diğer dış güçlerin Suriye'yle 'Savaşa Hayır' derken aynı zamanda 'Esad'a da hayır' demelidir.

Savaşın durdurmanın yolu devrimin zaferidir. Savaş karşıtları, NATO karşıtları, Arap Baharı'nı destekleyenler, "Özgür Suriye, Özgür Ortadoğu" diyenler devrime siyasi destek vermemelidir."

Hükümet, Urfa'daki kadın ve çocukların hayatlarını korumadı. Türkiye'de ve Suriye'de sivil halkın katledilmesi kabul edilemez. Bu yüzden Suriye'ye askeri misillemeye, bombardımanlara karşı çıkmalıyız. Uludere'de sivillerin bombalanmasına dair gerçekleri açıklamayan, katliamın üzerini örten AKP, Suriye halkının dostu olamaz.

Gelme Putin

AKP hükümeti, Çeçen halkının ve Suriye halkının katili Putin'i ağırlamaya hazırlanıyor. Esad'ın ordusunu silahlandıran başlıca güç emperyalist Rusya'dır. Suriye'deki BAAS vahşeti, Rusya'nın ülkedeki askeri üssü ve varlığı yüzünden sürüyor.

Bugün Esad'ı ayakta tutan, karşı-devrime verilen uluslararası destekler. Bu destek içerde ve dışarda emekçilerin mücadelesi ile kesilmelidir. Savaşın durdurulması, Suriye devrimine destek olmak isteyen herkesi 14-15 Ekim'de Türkiye'ye gelecek Diktatör Putin'i protesto etmeye ve Rusya'da diktatörlüğe karşı mücadele eden halkla dayanışmaya çağınıyoruz.

Sınırlar açılın! Mülteciler kardeşimizdir

Esad'ın halk ayaklanmasına katliamla yanıt vermesi sonucu 1 milyon kişi evlerinden, yarım milyon ise ülkeden ayrıldı. Savaş mültecilerinin 80 bini Türkiye'deki kamplarda yaşıyor, 100 binden fazlası sınırda bekliyor.

Hatay'da ırkçılar mülteci kamplarının kapatılması için yürürken, hükümet mültecileri evlerden zorla çıkartıyor. Katliamdan kaçan insanlar misafir değil mültecidir. Bütün hakları tanınmalıdır. ırkçılara ve AKP'ye dur de!

Akçakale saldırısı ve kara propaganda

Kara propaganda, ileri sürülen fikir ya da fikirler yalan olduğu halde doğrular gibi savunmak, yaymaktır. Suriye Enformasyon Bakanı Umran El Zubi, Akçakale'ye top mermisi düştükten sonra hayatını kaybedenlerin yakınlarına ve Türk halkına başsağlığı diledi. Yani kendi ordusunun bunu yaptığını açıkça söyledi. Ulusal gazeteler ise topun Suriyeli muhalifler tarafından atıldığını ileri sürüyor. Kara propaganda tam da budur işte.

"Savaşa Hayır!" demek yeterli mi?

"Savaşa Hayır!" sloganı, tüm dünyada, 11 Eylül'den sonra başlayan yaygın kampanyalarda öne çıktı, popülerleşti ve tüm kıtalarda milyonlarca insan "Savaşa Hayır!" dedi. İnsanlar, Bush önderliğinde ABD'nin, gözümüzün içine baka baka yalan söyleyerek, 21. yüzyılda ABD hegemonyasını garanti altına almak için 11 Eylül'ü bahane ettiğini kavramı ve sokaklarda ABD'nin önce Afganistan, hemen ardından da Irak işgallerini durdurmak için azimli bir mücadele vermişti.

Bugün koşullar tamamen farklı. 11 Eylül, ABD'nin küresel terörünün bumerang etkisiyle ABD'de de yankılanması oldu. George Bush, bu yankılanma sürerken, Afganistan'ı özgürleştirmek, Irak'ı diktatörden kurtarmak gibi gerekçelerle saldırdı. Bugünün temel farkı bu! ABD'nin bir yere "özgürlük götürmesine" gerek yok! Arap Baharı, Arap halklarının özgürlüklerini kendi ellerine almaları anlamına geliyor ve esas olarak bugüne kadar ABD'yle dostane ilişkiler kurmuş olan rejimler devriliyor.

Bush, Saddam'a Kürtlere katliam uyguladığı için saldırdı. Katliam uygularken de saldırmadı. 2001-2002 işgalleri, intikam ve jeostratejik emperyalist çıkarlar için gerçekleştirildi. Bu o kadar barizdi ki, milyonlarca insan, okyanus ötesi bu işgal politikalarının arka planını bildiği ve kısa süre önce başlayan antikapitalist hareket savaş ve büyük şirketler arasındaki bağlantıyı çok güçlü bir şekilde teşhir ettiği için öfkeyle sokaklara çıktılar.

ABD Afganistan'ı kan gölüne çevirdi ama zafer kazanamadı.

ABD Irak'ta yüz binlerce Iraklıyı öldürdü ama zafer kazanamadı. Çekilmek zorunda kaldı. ABD, hegemonyasını güçlendirmek bir yana, 2000'li yıllarda işgal politikalarından yara alarak çıktı.

Emperyalist hegemonya çatırken, savaş ve işgale karşı öfkeyle, batıyla iyi geçinen diktatörlere karşı da yavaş yavaş büyük bir öfke birikti. Arap halkları, hem yoksulluğu hem de yüz binlerce insanı öldüren işgalcilerin politikalarıyla içli dışlı olan rejimleri daha büyük bir kararlılıkla sorguladı. Arap halklarının tarihi dün başlamadı. ABD'nin, NATO'nun işgallerine karşı, ekmek için ayaklanmalardan özgürlük için büyük gösterilere, toplantılara ve direnişlere kadar çok canlı bir mücadele tarihi var. Bu tarih, Tunus ve Mısır devrimleriyle dünya ezilenlerinin ilham kaynağı oldu. Bayrak iki yıldır, demokrasi, insan hakları ve özgürlükler için, onuru için ayaklanan Arap halklarında.

Suriye, bu isyanlar zincirinin son halkası.

Bu yüzden, Türkiye Suriye'ye savaş tezkeresini onaylarken, sadece ve sadece "Savaşa Hayır!" diyerek sokaklara çıkmak, 2002 yılındaki aynı içeriğe sahip değil. Esad rejiminin Suriye halkına karşı ilan ettiği savaşa, 32 bin kişiyi öldüren kanlı bir diktatörlüğe bir çift söz söylemeden, Suriye devrimini karalayan, aşağılayan, Türkiye'ye kaçmak zorunda kalan Suriyeli sığınmacılara demediğini bırakmayan bir kampanyanın sloganı olarak, "Savaşa Hayır!", kof, sadece iç politikaya seslenen, Suriye devrimini kendi devrimi olarak görmeyenlerin sloganıdır.

"Savaşa Hayır!". Türkiye'nin Suriye'ye savaşına da, Esad'ın Suriye halkına savaşına da hayır!

"Savaşa Hayır! Esad'a hayır!"

Yeni bir savaş istemediği için tepki gösteren, hükümetin söyleminden, dilinden ve Kürt sorununda savaş politikalarından bezdiği için "savaşa hayır" diyenleri, Suriye devrimiyle dayanışmayı içeren "Savaşa hayır! Esad'a hayır" kampanyasında birleştirilmenin önemi hiçbir şekilde kıyaslanamaz.

Bir de savaşa evet diyenler var! Ertuğrul Özkök'ün "Savaşa hayır!" sloganını benimsemesinin bile, savaşa hayır sloganını anlamsızlaştırdığını iddia eden, "Savaşa da Esad'a da Hayır!" sloganını, steril bulan, mutlaka savaş isteyen bir çevre. Bu çevre, en başından beri, Arap halklarına emperyalist bir destekten/müdahaleden yana. Bu yüzden ulusalcıların, Arap Baharı'nı küçümseyen anlayışlarıyla ortak bir notaları var. "Büyük devletler" in askeri desteği olmadan, Suriye halkının Esad'ı devrimeceğini düşünüyorlar. ABD Başkan adayı Cumhuriyetçi Romney'in başkan olduğunda Suriye'de muhalefeti silahlandıracağını söylemesinin en az Ertuğrul Özkök'ün savaş karşıtlığı kadar rahatsız etmemesi ise ilginç!

"İşgale evet" diyenlerle, Esad'ı eleştirmeden "Savaşa hayır!" diyenler, şu ya da bu yöntemle Suriye devriminin geriletilmesi konusunda hem fikirler.

Şenol Karakaş

Savaş bu yüzden bitmiyor:

“Ölen terörist için ağlamadık ağlamayız.”
“Anadilde eğitim diye bir şey yoktur. Bu bir hak değildir. Resmi dil Türkçedir. Seçmeli olabilir.”

“Emniyet müdürlerinin görevi nedir? Toplumun güvenliğini sağlamak. Bu söylem başlangıçta insani gibi görünse de toplumu bölen bir söylemdir.”

“Mademki teröristlere ağlamayan insan değildir, o halde bu salonda insan da bulunmamaktadır. Emniyet müdürü hemen istifa edecektir.”

Halk barış istiyor

AKP-CHP-MHP yeni atanan Diyarbakır Emniyet Müdürü Recep Güven'in "Dağda ölen teröriste ağlayamıyorsanız insan değilsiniz" sözlerine karşı birleşti.

Araştırmalara göre halkın yüzde 70'i PKK ile müzakereye yana. Son seçimde oyların yüzde 88.7'sini alan partilerin liderlerinin tutumu ise tam tersi. Barış bundan gelmiyor.

Faşist MHP zaten çözüme hepten karşı çıkıyor ve savaş istiyor. Bu yüzden AKP'nin Suriye tezkeresini destekledi. CHP çözüm istediğini söylüyor ancak Oslo barış sürecine karşı çıkıyor. Barış, savaşınlar arasında olabileceksen müzakereye kökten karşılar.

Peki ya AKP? Erdoğan her fırsatta partisinin bu konuda diğerlerinden farklı olduğunu söylüyor hatta Kürt sorununu çözdüğünü ilan ediyor. "Öcalan'la görüşürüz" diyor. Ama sonra dönüp kendi emrindeki bir polis şefinden bile geri bir

şekilde ucuz milliyetçilik yapıyor.

DSİP'in "Çözüm egemen sınıfın partilerine bırakılmaz" tespiti doğru olduğunu bu saflaşma göstermiştir.

Erdoğan, Kılıçdaroğlu ve Bahçeli, Türk halkına yalan söylüyor.

90 yıldır süren ve bugün üç partinin tekrarladığı savaş ve baskı politikaları iflas etti.

Bu savaşta ne devlet PKK'yi yok edecek ne de PKK Türk ordusunu alt edebilecek. Çözümün tek yolu var: Savaş değil masaya oturmak, konuşmak. Baskı değil daha fazla demokrasi.

AKP-CHP-MHP üçlüsünün tutumu ise Kürtleri rencide ederken tüm diyalog imkanlarını sabote ediyor.

Türk emekçileri barış istediklerini göstermeden çözümünün ölü açılmayacak.

Akan kanın durmasını isteyenler Erdoğan, Kılıçdaroğlu ve Bahçeli'ye karşı çıkmalıdır.

Bir halkın anadilini tanımazsanız, ona zorla başka bir ulusun dilini ve kültürünü öğretmeye çalışırsanız o halka dağa çıkmaktan başka bir yol bırakmazsınız.

"Anadilde eğitim diye bir şey yoktur" diyebilen Erdoğan tam da bunu yapıyor. Kürtçe, Kürt sorununun özüdür. AKP hükümeti Kürtçe yaşamı kaldırmakla

övünse de Başbakan bunu yalanlıyor. Kürtçe'yi Türkçe gibi bu ülkede yaşayanların konuştuğu bir dil olarak kabul etmezseniz bu savaş bitmez. Kürtlere kendi anadillerini seçmeli ders olarak okutmak, onları aşağılamaktır. Barış isteyen Türkler kardeş Kürt halkının anadilinin tanınması için seslerini yükseltmelidir.

DSİP'e üye ol dünyayı birlikte değiştirelim

0531 451 62 51
0555 637 24 50

Sosyalist İşçi okurlarının çıkardığı bir gazetedir. Muhabir ol, gerçekleri teşhir et!

www.sosyalistisci.org

İZMİR 12-13 EKİM 2012

Anti-Kapitalist Forum

12 Ekim Cuma
19.30-20.00
Kürt Sorununda Çözüm
Abdullah Günel (DSİP İzmir 1 Eyalet Yür. K. M. Karadeniz) / DSİP AK. Üyesi

13 Ekim Cumartesi
12.00-13.30
Suriye: Diktatörlük ve İsyan
Tuncay Atmaca (DSİP)
Cano Paylan (H.Ü.K. Yürütme Kurulu Üyesi)
Doğan Tokdemir (DSİP Genel Başkanı)

14.00-15.30
Komünist Manifesto'dan Arap Baharı'na
Yolcan Ayıldırım (DSİP AK. Üyesi)

16.30-18.00
1915'ten 2012'ye İttihatçı Geleneğin Neden Değişmiyor?
Naki Yılmaz
Havva Başbuğ (H.Ü.K. Yürütme Kurulu Üyesi)
19.30-20.00
Özgürlük Sokakta: Kos, Arkandan Eski Dünya Geliyor!
Oğuz Karayemiş (Eğilim: Felsefe Bölümü Öğr. Kemerli Kilitli) / DSİP Üyesi

DSİP Devrimci Sosyalist İşçi Partisi İzmir İl Örgütü
Kıbrıs Şehitleri Caddesi, 1462 Sokak No: 20/1 (ZMO Sokak), Cafe Cookie (İst.)
Anti-kapitalist Forum herkesin katılımına açıktır.
İletişim: 0534 080 78 66 - 0 507 304 45 67

MARKSİZM TARTIŞMALARI

8-9-10-11 KASIM TAKSİM HİLL OTEL

Katılım için 05357718087 - 05557399317
www.marksizm.biz

TERRY EAGLETON
MARKSİZM'de

Doğrudan demokrasi mümkün mü?

Sıradan insanların siyaseti yönetemeyeceği fikri, emekçilerin sömürüye maruz bırakılması ve yönetilmesi için üretilen en tehlikeli fikirlerin başında geliyor. Devlet yönetimi, özel yetenek gerektiren, belirli vasıflara, ayrıcalık veren bilgiye sahip olmaya dayalı bir uzmanlık alanı olarak tarif edildikçe, toplumun büyük çoğunluğu devleti erişilemez bir güç olarak algılamaya devam ediyor.

Oysa devlet de herhangi bir örgüt gibi bir örgüt. Bir dizi örgütün koordinasyonunu karmaşık bir kurallar silsilesiyle sağlayan ve gücünü toplumun üzerinde, tarafsız görünmekten alan bir örgüt.

Bu örgütün varlığıyla demokrasi, uzlaşmaz bir çelişkiyle bir arada yaşar. Devlet, demokrasiye, varlığının temel koşuluna dokunmadığı sürece tahammül eder. Devletin varlık koşulu ise, bir sonucu olduğu sınıf egemenliğinin sürekliliğini sağlamaktır.

Demokrasi ise, egemen sınıfın ve onun tarafsız görünümü devlet örgütlenmesinin sınırlarını daraltmak yönünde, doğası gereği tabana yayılmak için dinamik bir hareket halindedir.

Demokrasinin güzergâhı, doğrudan demokrasi yönündedir.

Evet, doğrudan demokrasi mümkündür ama bir azınlığın sınıf egemenliğini garanti altına alan, kapitalist üretim ve yeniden üretim ilişkilerinin egemenliği altında değil. Doğrudan demokrasi ve doğrudan üreticilerin siyasetin kararlarına aşağıda, üretimin örgütlediği toplumsal alanda karar vermesi için, karmaşık devlet aygıtının dağıtılması gerekir.

Nüfusun çalışan çoğunluğu, karmaşık devlet aygıtının yerine, doğrudan demokrasiye en çok yaklaşan ve giderek devleti uzmanlık gerektiren bir yönetim zorbalığı olmaktan çıkartıp, basitleştiren, devlet olmayan devlet örgütlenmesini hâkim kılmak zorundadır.

Bunun için, siyaseti, özerk bir üstyapı alanı olmaktan çıkartmak için, ekonomik alana yaklaştırmak gerekli. Bu ise, ancak, üretim alanında kolektif bir konuma sahip olan sınıfın, işçi sınıfının devrimci eyleminin üzerinden gelişebilir.